इत्य् उक्त्वा त्वरितं स्नात्वा स च ऋषिर् भोक्तुम् आययौ,
कुन्ती तदन्नपूर्णां च तस्मै पात्रीम् अढौकयत् । 39
अतितप्तेन च अन्नेन ज्वलन्तीम् इव तां मुनिः
मत्वा आहस्तग्रहायोग्यां कुन्त्याः पृष्ठे दृशं ददौ । 40
सा अपि पृष्ठेन तां पात्रीं दधौ लब्धाशया मुनेः,
ततः स बुभुजे स्विद्यं, कुन्ती पृष्ठं व् अदह्यत । 41
दह्यमाना अपि गाढं सा यत् तस्थाव् अविकारिणी,
तेन तुष्टो मुनिर् भुक्त्वा ददौ तस्यै ततो वरं । 42

इत्य् आसीत् स मुनिस् तत्र, तद् एषा आवन्तिका अपि ते
तद्वद् एव स्थिता कापि, तत् त्वम् आराधयेर् इमां । 43
इति मातुर् मुखाच् छ्रुत्वा पद्मावत्य् अन्यद्रूपिणीं
तत्र वासवदत्तां तां सुतरां बह्वमन्यत । 44
सा अपि वासवदत्ता अत्र निजनाथविनाकृता
तस्थौ विधुरविहाया निशीथस्था इव पद्मिनी । 45
वसन्तकविकाराश् च ते ते बालोचिता मुहुः
मुखे तस्या वियोगिन्याः स्मितस्य अवसरं दधुः । 46

अत्र अन्तरे ऽतिदूरासु भ्रान्त्वा आखिटकभूमिषु
वत्सराजश् चिराद् आगात् सायं लावाणकं पुनः । 47
भस्मीकृतम् अपश्यच् च तत्र अन्तःपुरम् अग्निना,
देवीं च दग्धां शुश्राव मन्त्रिभ्यः सवसन्तकां । 48

Digitized by Google